

søgerne skal have visse bestemte Kvalifikationer, og at Valget mellem dem skal træffes efter Samraad med Amtskommissionen, vil jeg dertil svare: Ja, selvfølgelig. Det er ikke mig bekendt, at Jordlovsudvalget i sit Arbejde er gaaet udenfor Lovens Forskrifter, og hvis det ærede Medlem har Oplysninger i saa Henseende, vil jeg bede ham fremkomme med dem. Det er en Selvfølge, at jeg da vil drage Omsorg for, at Lovens Bestemmelser fuldt ud bliver efterkommet.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, om Byggesummen for i Aar var fastsat, altsaa det Maksimumsbeløb, hvorefter der maa opføres Bygninger. Dertil skal jeg sige, at den er ikke i dette Øjeblik fastsat, men det vil, haaber jeg, ikke vare lang Tid, inden det sker. Der har været ført Forhandlinger mellem Ministeriet og Jordlovsudvalget i saa Henseende. Jordlovsudvalget har først været delt angaaende Spørgsmaalet om, hvad der maatte anses for et passende Beløb, men efter at Sagen paa min Foranledning var taget op til ny Forhandling indenfor Udvalget, idet jeg ønskede overvejet, om det ikke under disse nedadgaaende Priser paa Byggematerialer var muligt at finde en Form for en glidende Skala paa dette Omraade ekstraordinært for i Aar, er det nu resulteret i, at der fra Jordlovsudvalget foreligger et enstemmigt Forslag angaaende Fastsættelse af en Maksimalbyggesum, et Forslag, jeg kan give min Tilslutning; og som jeg ogsaa haaber, Rigsdagens Finansudvalg vil kunne give Tilslutning.

Naar endelig det ærede Medlem spurgte, hvorfor de nye Ejendomme ikke var vurderede til Ejendomsskyld, vil jeg formode, at Grunden er den ganske simple, at de ikke eksisterede, da Vurderingen af de paa-gældende Ejendomme blev foretaget, og jeg kan i alt Fald udtale, at der ikke fra min Side er sket noget som helst, der skulde forebygge, at disse Ejendomme, saaledes som Lovens bestemmer, blev medtaget i Ejendomsskyldvurderingen sammen med andre Ejendomme. Men det ærede Medlem maa jo erindre, at disse Bygninger er opførte i Sommerens Løb, og samtidig med at Vurderingen fandt Sted. Det er da rimeligt, at de ikke, i alt Fald ikke alle, kan være optagne til Vurdering til Ejendomsskyld.

Det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen spurgte mig, om der var Mulighed for, at der ad Lovgivningens Vej kunde blive draget Omsorg for, at der blev givet Driftslaan til mindre Jordbrugere. Jeg skal

dertil sige, at det er et Spørgsmaal, som har min fulde Interesse, ihvorvel man ikke maa overvurdere, hvad der i den Henseende af Staten kan tilvejebringes. Staten kan jo ikke paatage sig en stor Laanevirksomhed, der erstatter Bankers og Sparekassers Virksomhed, og man maa ikke tro, at man ved en saadan Virksomhed kan redde et Erhverv i en Krisetid, ej heller redde det mindre Jordbrug. Det vil alligevel altid blive forholdsvis beskedne Summer, der bliver Tale om. Men jeg kan sige, at forsaavidt det kan begrænses indenfor det overkommelige, vil jeg meget gerne medvirke til en saadan Lovgivning, og at jeg derom i Løbet af en meget nær Fremtid vil fremsætte et Forslag for dette høje Ting, et Forslag, der dog først gaar ud paa det, som ogsaa det ærede Medlem omtalte, nemlig Tilvejebringelse af Grundforbedringslaan for mindre Jordbrugere. Et saadant Loyforslag er under Udarbejdelse, idet der foreligger et bestemt formuleret Forslag fra Statens Grundforbedringsvæsen, og jeg haaber at kunne forelægge det saa betids, at der ikke skal blive Vanskelighed ved, at det kan gennemføres i indeværende Rigsdagssamling.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Pinholt her i Tinget fremsatte den overraskende Meddelelse, at Loven om Udstykningsen af Jord ikke gjaldt for Fanø, maa jeg sige, at dette Forhold har været mig ganske ubekendt. Det viser sig imidlertid, at det er rigtigt, at der paa Fanø eksisterer særlige Forhold. Der findes intet Realregister til Pantebøgerne, og der synes at være nogen Tvivl om, paa hvad Maade Jorderne er udskiftede. Der findes derovre en Institution, som benævnes Fanø Hartkornskasse. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det absolut ikke har været Lovgivningsmagtens Mening, at Øen Fanø skulde være undtaget fra Lovens Bestemmelser, og der vil nu hurtigst muligt blive foretaget de Undersøgelser, der skal til, for at denne rent formelle Vanskelighed — andet er det jo ikke — kan blive bortryddet. En saadan Undersøgelse er iværksat, og jeg haaber, det maa kunne lade sig gøre, saa meget mere som der, saa vidt mig bekendt, ikke er noget til Hinder for, at Kreditforeningerne kan yde Laan i Ejendomme paa Fanø. Jeg kan derfor heller ikke tro andet, end at man ogsaa maa kunne faa en Ordning for disse Laans Vedkommende.

Jeg tror hermed at have besvaret de forskellige Spørgsmaal, der er rettede til mig, og skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.